

uso směnky v tuzemsku vydané jsou neplatny, platny však jsou uso směnky vydané v cizině, kde se uso směnky uznávají. Je-li taková uso směnka splatna v tuzemsku, posuzuje se den splatnosti, jak Blaschke správně podotýká, ne dle cizozemských zákonů směnečných, nýbrž dle směnečných zákonů v Rakousku dříve platných, ježto dle čl. 85 sm. ř. posuzují se jen podstatné náležitosti směnky v cizině vydané, jakož i každého směnečného prohlášení v cizině vystaveného dle zákonů místa, kde se prohlášení stalo. Sluší tudíž dle čl. 85 sm. ř. jen formální náležitosti směnky v cizině vydané dle cizozemských zákonů posouditi, kdežto v ostatních směrech rozhodným je rakouské právo směnečné a neobsahuje-li toto příslušné předpisy, dlužno užití dřívějšího rakouského práva směnečného, ježto § 11 uv. zák. zrušil starší řady směnečné jen potud, pokud se týkaly směnečnoprávních jednání, jich účinků a následků, v platnosti však zachoval starší předpisy, jež jsou spíše povahy povšechné, jako při uso směnce bližší stanovení dne splatnosti.

Smilstvo.

I. Pojem.

Smilstvem vyrozumívají se veškeré pohlavní nepřístojnosti, jež mají za úkol uspokojení vlastního nebo rozčilení cizího pudu pohlavního. Pojem smilstvo však zahrnuje i všechny nemravné činy, projevy slovem i písmem, a vyobrazení nejružnějšího druhu, jimiž se mravnost a stud hrubým způsobem porušují.

Již římské právo stihalo mimomanželské souložení s počestnou vdovou nebo pannou (stuprum voluntarium) tresty a sice konfiskací poloviny majetku a při osobách nižšího stavu tresty tělesnými. Ve středověku vykonávala soudnictví v tomto směru církev a taž vyvinuly se tresty ve formě veřejného pokání. Říšský policejní řád z r. 1530 ukládal na každé nedovolené pohlavní obcování tresty.

Zákonodárství novější pomíjíje oněch případů smilstva, jimiž neruší se práva osob jiných a jež nepůsobí zlobně na mravnost veřejnou, vystupuje toliko proti těm případům smilstva, jež otrásají a ohrožují základy národní mravnosti, veřejné morálky nebo náboženství.

Rakouský trestní zákon rozeznává smilstvo jako zločin a smilstvo jako přestupek.

II. Smilstvo jako zločin.

Čtrnáctá hlava 1. dílu rakouského trestního zákonníka jest nadepsána »o násilném smilstvu, sprzněni a jiných těžkých případech smilstva« a uvádí jako případy smilstva násilné smilstvo a sprzněni. (Viz tyto články.) Další případy smilstva v užším smyslu slova jsou následující zločiny:

1. Smilstvo proti přirozenosti:

a) se zvířaty (sodomie),

b) s osobami téhož pohlaví; sem náleží pederastie t. j. nepřirozené ukájení pudu pohlavního zneužitím chlapců, ovšem neomezuje se však § 129, b tr. z. jedině na pederastii (roz. ze dne 5. února 1877 č. 8531, Manz str. 118). Tento zločin jest tu i tenkrát, když vůbec nebyl předsevzat žádný akt souložení podobný a akt smilný byl proveden nikoli na osobě, nýbrž osobou téhož pohlaví (roz. ze dne 12. dubna 1880 č. 1267, Manz str. 118).

2. Krvesmilstvo (viz tento čl.).

3. Svádění ke smilstvu, jestliže někdo osobu svému dozoru, vychování nebo vyučování svěřenou svede k vykonání nebo dopuštění nějakého smilného činu (§ 132 tr. z.). Při tom není zapotřebí, aby pachatel byl zvláště slíbil, že bude nad tělesnou a mravní integritou dotyčné osoby bdíti; stačí, když osoba ta k pachateli jest v poměru takovém, jenž dle obvyčejného stavu věcí závazek ten má v zápětí (roz. ze dne 17. října 1884 č. 8316, sb. č. 675).

4. Kuplířství (viz tento čl.).

III. Smilstvo jako přestupek.

Sem náleží zejména následující delikty:

1. Smilstvo mezi příbuznými a sešvakřenými (§ 501 tr. z.).

2. Zneuctění nezletilé příbuzné pána domu domácím příslušníkem (§ 504 tr. z.).

3. Smilstvo služebné osoby ženské s nezletilým synem nebo příbuzným v domě žijícím (§ 505 tr. z.).

5. Kuplířství (§ 512 tr. z.).

6. Hrubé a veřejné pohoršení vzbuzující porušení mravnosti a stydlivosti vyobrazeními nebo smilnými činy (§ 516 tr. z.). Smilným činem ve smyslu § 516 tr. z. jest toliko takový skutek, jenž vyvolán byv rozčileným pohlavním pudem nebo jsa určen k jeho roznícení (nikoli nutně i k jeho uspokojení) mravnost v ohledu pohlavním hrubě porušuje. Nemá-li čin s pohlavním pudem naprosto žádné souvislosti, nelze v něm spatřovati smilný čin ve smyslu § 516 tr. z., byť i nikterak se nesrovnával s požadavky mravnosti (plen. roz. kas. dv. ze dne 15. října 1891 č. 11868, časop. »Jur. Bl.« č. 44 z r. 1892.). Byl-li spáchán přestupek dle § 516 tr. z. tiskem, tresce se jako přečin.

IV. Živnostenské provozování smilstva bylo dříve trestními soudy stíháno; dotyčné předpisy trestního zákona (§§ 509, 510, 511) byly však § 9 zákona ze dne 24. května 1885 č. 89 ř. z. zrušeny; dozor a případné potrestání ženských osob, jež se svým tělem provozují smilnou živnost, ponecháno úřadům bezpečnostním.

V. Poskytování příležitosti k smilstvu se strany hostinských a výčepníků, jakož i jich služebných osob tresce se dle § 515 tr. z. jako přestupek zvláštní (viz též čl. Prostituce).

Smilstvo násilné

I. Pojem.

Smilstvo násilné jest nejtěžším zločinem směřujícím proti pohlavní mravnosti a počestnosti. Zločinu toho se dopouští, kdo osobu ženskou (zachovalou neb nezachovalou, svobodnou neb vdanou) uvede nebezpečným vyhrožováním, skutečně vykonaným násilím nebo lstivým omámením její smyslů ve stav, ve kterém mu nemůže odporovati a jí v tomto stavu zneužije k mimomanželskému souložení (byť i bez konsumpce jeho) (§ 125 tr. z.). Smilstvem násilným je však též podniknuté (t. j. počínající se dokonávati) souložení s osobou ženskou, jež se nalézá bez přičinění pachatele ve stavu bezbrannosti nebo bezvědomí nebo která ještě nedosáhla 14 roku věku svého a pachateli to bylo známo (roz. kas. s. ze dne 7. října 1890 sb. č. 1377) (§ 127 tr. z.).

II. Trestem je v obou případech násilného smilstva žalář mezi 5 a 10 roky. Mělo-li však násilí (které též v sobě zahrnuje podniknuté souložení) značnou ujmu na zdraví neb dokonce na životě poškozené, je trestem